

Ți-am prins numele în palmă

Bragagiu

Toamnă, poezie calmă
Pentru zvâcnetul spre Soare
Ți-am prins numele în palmă,
De ce-n suflet dar mă doare?

Ca cicloapă monoftalmă
Vremea-n peșteră m-ascunde,
Ți-am prins numele în palmă,
Însă el nu îmi răspunde.

Și tristețea pe un val mă
Duce hojma prin cădere,
Ți-am prins numele în palmă,
Dar el nu mi-a dat putere.

Vântul brusc ca o sudalmă
Șerpuiește prin mâhnire
Ți-am prins numele în palmă -
El se vrea în amintire.

Când cad frunzele în valmă
Cum s-alegi pe-acea ce-i una?
Ți-am prins numele în palmă
Vrându-te pe totdeauna.

Doar că iar în Mater Alma
Nu vrea nimeni să-mi răspună -
Ți-am prins numele cu palma:
El era numai o frunză!

Ea-i ca mine cum pe-un cal mă
Port prin trai ca prin colindă...
Ți-am prins numele în palmă...
Pe-al meu cine să îl prindă?!
Victor Bragagiu